

Sygn. akt I ACa 1646/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Anna Miastkowska (spr .)

Sędziowie : SA Lilla Mateuszczyk

del . SO Ryszard Badio

Protokolant: stażysta Agata Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2016 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa **S. W.**

przeciwko **Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.**

o zadośćuczynienie i odszkodowanie

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 26 sierpnia 2015 r. sygn. akt I C 816/13

I. zmienia zaskarżony wyrok na następujący:

„ 1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) pieczeń i Reasekuracji (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda S. W. kwotę 54.939,98 (pięćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset trzydzieści dziewięć 9 8/100) zł z ustawowymi odsetkami :

- od kwoty 1.038,58 (jeden tysiąc trzydzieści osiem 58/100) zł od 2 kwi etnia 2013 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 53.901,40 (pięćdziesiąt trzy tysiące dziewięćset jeden 40/100) zł od dnia 23 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

3. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) pieczeń i Reasekuracji (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda S. W. kwotę 735,12 (siedemset trzydzieści pięć 12/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) pieczeń i Reasekuracji (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 397,12 (trzysta dziewięćset siedem 12/100) zł tytułem części nieopłaconych kosztów sądowych;

5. koszty sądowe w pozostałym zakresie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku.”;

II. nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa1646/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Płocku, w sprawie z powództwa S. W., przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna w W. o zadośćuczynienie i zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 63.939,98 zł z ustawowymi odsetkami, z tym że od kwoty 10.038,58 od dnia 2 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 53.901,40 zł od dnia 23 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty oddalając powództwo w pozostałej części.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie ustaleń, które Sąd Apelacyjny w całości podzielił i przyjął za własne. Z ustaleń tych wynikało w szczególności, że w dniu 26 czerwca 2011 r. na drodze nr (...) w pobliżu miejscowości T., gmina N. doszło do wypadku drogowego, w którym kierujący samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) C. K., jadąc z nadmierną prędkością na łuku drogi w prawo utracił panowanie nad pojazdem i zjechał na przeciwny pas ruchu, doprowadzając do czołowego zderzenia z prawidłowo jadącym samochodem marki T. (...) o nr rej. (...). Syn powoda – B. W., który był pasażerem pojazdu marki S. zmarł wskutek obrażeń doznanych w wyniku wypadku. Prowadzone śledztwo w sprawie zostało umorzone, w związku ze śmiercią sprawcy przestępstwa. W chwili wypadku wszyscy pasażerowie samochodu, wraz z kierowcą, znajdowali się w stanie nietrzeźwości.

W chwili wypadku B. W. miał 35 lat. Pracował jako kierowca – mechanik, otrzymując wynagrodzenie w wysokości 1.386 zł brutto miesięcznie. Zmarły udzielał się społecznie, należał do straży pożarnej i brał udział w zawodach sportowych. Po śmierci syna powód co najmniej kilka razy w tygodniu chodził na cmentarz, a przez około pół roku po wypadku nie prowadził życia towarzyskiego. Powód ma jeszcze jednego syna – 44 letniego T. W..

Powód jest emerytem, otrzymuje świadczenie w wysokości 1.935,48 zł miesięcznie, dorabia pracując w ochronie. Mieszka z żoną B., która również otrzymuje emeryturę w wysokości około 2.000 zł miesięcznie. Powód poniósł koszty zakupu i wykonania nagrobka w wysokości 13.000 zł, co łącznie z pozostałymi kosztami pogrzebu wyniosło łącznie kwotę 16.502,33 zł.

Decyzją pozwanej z dnia 26 października 2011 r. powód otrzymał zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w wysokości 3.000 zł, a decyzją z dnia 28 listopada 2011 r. strona pozwana ustaliła wartość zadośćuczynienia na kwotę 15.000 zł, przyjmując 90% przyczynienie się zmarłego do powstania szkody.

Biegły z zakresu psychologii zaznaczył, iż u powoda występują zaburzenia emocjonalne o obrazie depresyjnym, które mają związek z tragiczną śmiercią syna.

Biegły lekarz specjalista medycyny sądowej stwierdził, iż nie zapięcie pasów bezpieczeństwa przez zmarłego B. W. całkowicie przekreślały jego szanse na przeżycie, choć szanse te, mimo zapięcia pasów wciąż pozostawały niewielkie. Śmierć nastąpiła wskutek doznania skrajnie ciężkich obrażeń wielonarządowych.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd Okręgowy uznał powództwo za częściowo uzasadnione.

W ocenie Sądu, poszkodowany swoim, opisanym powyżej, zachowaniem przyczynił się do zaistnienia wypadku i jego skutków. Określając stopień przyczynienia się poszkodowanego do wypadku i zmniejszając go z 90% ustalonych przez pozwanego, do 40 % Sąd wziął pod uwagę, że rodzaj doznanych przez poszkodowanego obrażeń, a w szczególności poprzeczne rozerwanie aorty, pozwalał ze znacznym prawdopodobieństwem na przyjęcie, że zapięty pas bezpieczeństwa nie zapewniłby poszkodowanemu szans na przeżycie tego wypadku. W związku z powyższym, przyczynienie się do przedmiotowego wypadku w wysokości 40 % było adekwatne do tej okoliczności.

W świetle art. 446 § 3 k. c. Sąd uznał za właściwe odszkodowanie za pogorszenie sytuacji życiowej powoda w związku ze śmiercią syna w wysokości 20.000 zł. co po pomniejszeniu tej sumy o 40% z tytułu przyczynienie się poszkodowanego, dawało podstawę do zasądzenia kwoty 12.000 zł. Podobnie Sąd obliczył kwotę należną z tytułu zwrotu poniesionych kosztów pogrzebu, pomniejszając do sumy 9.901,40 zł. wskazaną kwotę 16.502,33 zł.

Określając wysokość zadośćuczynienia Sąd przyjął, że kwota 60.000 zł spełnia kryteria ustalania wysokości tego rodzaju świadczenia i jest adekwatna do rozmiaru doznanego przez powoda krzywdy. Suma ta została zmniejszona o 40% z tytułu przyczynienia się poszkodowanego, odliczeniu podlegała nadto kwota wypłacona przez stronę pozwaną w postępowaniu likwidacyjnym. W konsekwencji, Sąd zasądził zadośćuczynienie w wysokości 32.000 zł. Z tytułu opóźnienia powodowi należały się skapitalizowane odsetki w kwocie 1.038,58 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie co do kwoty 9.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od tej kwoty liczonymi od dnia 2 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty.

Skarżący zarzucił błąd o charakterze samoistnym, polegający na zawarciu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia niezgodnego z wolą i ustaleniami Sądu Okręgowego i nie korespondującego z treścią uzasadnienia wyroku.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę wyroku w pkt. 1 sentencji poprzez zasądzenie na rzecz powoda kwoty 54.939,98 zł w miejsce kwoty 63.939,98 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.038,58 zł od dnia 2 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 53.901,40 zł od dnia 23 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, domagała się nadto zmiany orzeczenia w pkt. 3, 4 i 5 poprzez stosunkowe rozliczenie kosztów procesu w zależności od rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację strona powodowa również wniosła o zmianę orzeczenia w zakresie wskazanym przez skarżącą z jednoczesnym odstąpieniem od obciążenia powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja była uzasadniona.

Jak słusznie zaznaczył skarżący Sąd I instancji dopuścił się błędu przez zasądzenie zawyżonej kwoty w punkcie 1 sentencji i niewłaściwe rozliczenie odsetek. Jak podano w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, Sąd za zasadne uznał zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania w wysokości 12.000 zł, zadośćuczynienia w wysokości 32.000 zł oraz kwoty 9.901,40 zł., to jest łącznie kwoty 53.901,40 zł. Za uprawnione ocenił nadto żądanie pozwu w przedmiocie przyznania skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w wypłacie na rzecz powoda kwoty 6.000 zł. za okres od 27 listopada 2011 r. do dnia 29 marca 2013 r. Z tego tytułu powodowi należała się kwota 1.038,58 zł., a nie mylnie wskazana kwota 10.038,58 zł.

Ostatecznie na rzecz powoda podlegała zasądzeniu suma 54.939,98 zł. z odsetkami: od kwoty 1.038,58 zł od dnia 2 kwietnia 2013 r. i od kwoty 53.901,40 zł od dnia 23 czerwca 2013 r.

Powód nie negował powyższej nieprawidłowości.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k. p. c. zmienił zaskarżone orzeczenie w sposób określony w sentencji swojego wyroku. Ze względu na charakter rozstrzygnięcia i warunki materialne powoda, Sąd ten nie obciążył go kosztami postępowania apelacyjnego z powołaniem się na treść art. 102 k. p. c. w zw. z art. 391 § 1 k. p. c.